

दानिएलको पुस्तक - अन्ठाउन्नी नम्बर

बुद्धि उधारिएको: अगमवाणीमा त्रिविध एकता र 666 को पहेलीको अन्वेषण

Jeff Pippenger

2024-01-22

धेरै साक्षीहरूको आधारमा यो स्थापित भएको छ कि इतिहासमा र भविष्यवाणीमा रोम सधैं आठौँ रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्येकै हो। यस प्रतीकको भविष्यवाणीय पहेली त्यस कुराको एक भाग हो, जसलाई यहूदाको कुलका सिंहले अनुग्रह-अवधिको समाप्तिभन्दा ठीक अघि खोलेर प्रकट गर्नुहुन्छ। ख्रीष्ट कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न, र मिलेराइट इतिहासका पहिलो र महान् निराशाहरूमा उहाँले यस्तो सत्य प्रकट गर्नुभयो, जसले त्यस निराशाको रहस्यलाई स्पष्ट पारेको थियो।

मिलेराइट इतिहासको पहिलो निराशापछि, उहाँले १८४३ को चार्टमा प्रस्तुत गरिएका केही गणनात्मक अङ्कहरूको त्रुटिबाट आफ्नो हात हटाउनुभयो। त्यस त्रुटिले त्यही भविष्यवाणीसम्बन्धी गलत बुझाइलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जसले उक्त निराशा उत्पन्न गरेको थियो। अन्ततः मिलेराइटहरू बुझाइहरूको एक शृङ्खलातर्फ डोर्‍याइए, जसले तेईस सय दिनहरूको आरम्भिक मितिलाई दृढतापूर्वक स्थापित गर्‍यो। क्रूसको मितिमा मुख्यतः आधारित त्यो दृढ आरम्भबिन्दु प्राप्त भएपछि, उनीहरूले १८४३ लाई चिनाउन प्रयोग गरिरहेका उही भविष्यवाणीसम्बन्धी प्रमाणहरूले वास्तवमा केवल १८४४ मात्र होइन, तर १८४४ अक्टोबर २२ को ठ्याक्कै दिनलाई समेत चिनाएको देखे।

दोस्रो तथा महान निराशापछि, प्रभुले फेरि एकपटक यस्तो सत्य प्रकट गर्नुभयो, जसले २२ अक्टोबर १८४४ ख्रीष्टको दोस्रो आगमन थियो भन्ने उनीहरूको गलत घोषणाबाट उत्पन्न भएका सबै भविष्यसूचक दुविधाहरूको समाधान गर्‍यो। प्रभुले पवित्रस्थानको विषय, र त्यससँग सम्बन्धित सत्यहरू, उद्घाटित गर्नुभयो, र महान निराशाको व्याख्या गरियो।

“एक जातिका रूपमा, हामी भविष्यवाणीका गम्भीर विद्यार्थीहरू हुनुपर्छ; दानिएल र यूहन्नाका दर्शनहरूमा प्रस्तुत गरिएको पवित्रस्थानको विषयमा हामी प्रबुद्ध नहुँदासम्म विश्राम गर्नुहुँदैन। यस विषयले हाम्रो वर्तमान स्थिति र कार्यमाथि महान् ज्योति दिन्छ, र परमेश्वरले हाम्रो विगतको अनुभवमा हामीलाई अगुवाइ गर्नुभएको थियो भन्ने कुराको अचूक प्रमाण हामीलाई प्रदान गर्दछ। यसले सन् १८४४ मा भएको हाम्रो निराशालाई व्याख्या गर्छ, र देखाउँछ कि शुद्ध पारिनुपर्ने पवित्रस्थान हामीले ठानेझैं पृथ्वी नभई, ख्रीष्ट त्यही समयमा स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र कक्षमा प्रवेश गर्नुभयो, र त्यहाँ उहाँले आफ्नो याजकीय पदको अन्तिम कार्य सम्पन्न गर्दै हुनुहुन्छ, अगमवक्ता दानिएललाई स्वर्गदूतले भनेका यी वचनहरूको परिपूर्तिमा: ‘दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।’”

“पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूसम्बन्धी हाम्रो विश्वास सही थियो। हामीले पार गरेका महान् मार्गचिन्हहरू अचल छन्। नरकका सेनाहरूले तिनलाई तिनको जगबाट उखेलेर फाल्ने प्रयास गर्न सक्छन्, र आफूहरू सफल भएको सोचाइमा विजयोल्लास गर्न सक्छन्, तैपनि तिनीहरू सफल हुँदैनन्। सत्यका यी स्तम्भहरू अनन्त पहाडहरूझैं दृढ उभिएका छन्, मानिसहरूका सबै प्रयासहरू शैतान र त्यसका सेनाहरूका प्रयासहरूसँग मिलेर पनि तिनलाई हल्लाउन सक्दैनन्। हामी धेरै कुरा सिक्न सक्छौं, र यी कुराहरू यस्तै हुन् कि होइनन् भनी हेर्न हामीले निरन्तर धर्मशास्त्रहरूको खोजी गरिरहनुपर्छ। परमेश्वरका जनहरूले अब आफ्ना आँखा स्वर्गीय पवित्रस्थानमा स्थिर गर्नुपर्छ, जहाँ न्यायको कार्यमा हाम्रा महान् प्रधान पूजाहारीको अन्तिम सेवकाइ अघि बढिरहेको छ, —जहाँ उहाँ आफ्ना जनहरूका निम्ति मध्यस्थता गरिरहनुभएको छ।” Review and Herald, November 27, 1883.

क्रूसारोपणप्रति चेलाहरूको निराशा, ख्रीष्टले क्रूसमा स्थापना गर्न लाग्नुभएको राज्यसम्बन्धी गलत समझाइमा आधारित थियो। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र प्रेरित पावलको सेवकाइमा, वास्तविक इस्राएल र वास्तविक पार्थिव पवित्रस्थानको व्यवस्थाकाल आत्मिक इस्राएल र आत्मिक स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ रूपान्तरित भएको पहिचान गर्ने

कार्य समावेश थियो। यहूदाको कुलको सिंहले सधैं “बुद्धिमान्” हरूलाई निराशाको व्याख्या गर्नुहुन्छ। रोम “आठौँ हो, तर सातमध्येकै हो” भन्ने भविष्यसूचक पहेलीको व्याख्या, यहूदाको सिंहले जुलाई 18, 2020 को निराशाको व्याख्या गर्न सम्पन्न गरिरहनुभएको कार्यको एक अंश हो।

मिलेराइटहरूले रोमलाई बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्यका रूपमा देखे, र उनीहरूले मूर्तिपूजकता र पापत्वबीचको भिन्नतालाई पनि देखे, तर पापल रोमलाई बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्यका रूपमा देख्न सकेनन्। १८४४ को केही समयपछि, अग्रगामीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई बाइबलको भविष्यवाणीको अर्को राज्यका रूपमा देखे।

त्यो पहिचान 1850 pioneer chart मा चित्रित गरिएको छ, तर प्रकाशको पुस्तकको सत्रौँ अध्यायमा चित्रित बाइबलीय अगमवाणीका राज्यहरूको पूर्ण दृष्टान्तलाई चिन्ने तिनीहरूको क्षमता तिनीहरूको बोधशक्तिभन्दा पर थियो, किनकि 1863 मा “seven times” लाई अस्वीकार गरेपछि तिनीहरू लाओदिकेयाको उजाडस्थानमा भौँतारिन थाले।

“प्राचीन इस्राएलको इतिहास एडभेन्टिस्ट समुदायको विगतको अनुभवको एक अत्यन्तै उल्लेखनीय दृष्टान्त हो। जसरी परमेश्वरले इस्राएली सन्तानलाई मिश्रदेशबाट अगुवाइ गर्नुभयो, त्यसरी नै उहाँले आफ्ना जनहरूलाई एडभेन्ट आन्दोलनमा अगुवाइ गर्नुभयो। महान् निराशाको समयमा तिनीहरूको विश्वासको परीक्षा त्यसरी नै भयो, जसरी लाल समुद्रको किनारमा हिब्रूहरूको भएको थियो। यदि तिनीहरूले अझै पनि आफ्नो विगतको अनुभवमा आफूसँग रहिआएको अगुवाइ गर्ने हातमाथि भरोसा राखेका भए, तिनीहरूले परमेश्वरको उद्धार देख्नेथे। यदि 1844 मा कार्यमा एकचित्त भई परिश्रम गरेका सबैले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरेर पवित्र आत्माको सामर्थ्यमा त्यसको घोषणा गरेका भए, प्रभुले तिनीहरूको प्रयाससँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेथियो। प्रकाशको बाढी संसारमाथि खन्याइनेथियो। धेरै वर्षअघि नै पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई चेतावनी दिइसकिएको हुनेथियो, अन्तिम कार्य पूरा भइसकेको हुनेथियो, र ख्रीष्ट आफ्ना जनहरूको उद्धारका लागि आइसक्नुहुनेथियो।”

“इस्राएलले उजाड स्थानमा चालीस वर्षसम्म भौँतारिरहनु परमेश्वरको इच्छा थिएन; उहाँले तिनीहरूलाई सिधै कनान देशमा ल्याई त्यहाँ एक पवित्र, सुखी जातिका रूपमा स्थापित गर्न चाहनुभएको थियो। तर ‘तिनीहरू अविश्वासको कारणले भित्र पस्न सकेनन्।’ हिब्रू 3:19। तिनीहरूको पछि फर्कने प्रवृत्ति र धर्मत्यागका कारण तिनीहरू मरुभूमिमा नाश भए, र प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्न अरूहरू उठाइए। त्यसै प्रकार, ख्रीष्टको आगमन यति लामो समयसम्म विलम्ब होस् र उहाँका जनहरू पाप र शोकले भरिएको यस संसारमा यति धेरै वर्षसम्म रहिरहून् भन्ने परमेश्वरको इच्छा थिएन। तर अविश्वासले तिनीहरूलाई परमेश्वरबाट अलग गरिदियो। उहाँले तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको कार्य गर्न तिनीहरूले इन्कार गरेकाले, सन्देश घोषणा गर्न अरूहरू उठाइए। संसारमाथि दयावश, येशू आफ्नो आगमन विलम्ब गर्नुहुन्छ, ताकि पापीहरूले चेतावनी सुन्ने अवसर पाऊन् र परमेश्वरको क्रोध खन्याइनुअघि उहाँमा शरण पाउन सकून्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 458।

जेम्स र एलेन ह्वाइट दुवैले यो पहिचान गरे कि यो आन्दोलन सन् १८५६ मा लाओडिसियाको आन्दोलनमा रूपान्तरित भएको थियो, र अघिल्लो अंशमा उनले यो पनि स्पष्ट पार्छिन् कि “यदि सन् १८४४ मा कार्यमा एकतापूर्वक परिश्रम गरेका सबैले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरेका र पवित्र आत्माको शक्तिमा त्यसलाई घोषणा गरेका भए, प्रभुले तिनीहरूको प्रयाससँग सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुने थियो।” त्यसपछि उनी भन्छिन्, “त्यसै प्रकार,” प्राचीन इस्राएलले प्रकट गरेको “पश्चात्पतन र धर्मत्याग” ले प्राचीन इस्राएललाई “मरुभूमिमा नष्ट हुन” लगायो। यस अंशले यो संकेत गर्दछ कि मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश घोषणा गरेका मानिसहरू अझै जीवित रहेका समयावधिमा लाओडिसियाली एडभेन्टवादले उजाड-स्थानमा भौँतारिन आरम्भ गर्यो।

आज धर्मशास्त्रीहरू (विद्वानहरू) प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रको विविध अनुप्रयोगहरू पहिचान गर्छन्, जुन या त जेसुइटहरूले आविष्कार गरेको भविष्यवादको पद्धतिबाट व्युत्पन्न भएका छन्, अथवा पतित प्रोटेस्टान्टवादका भ्रष्ट धर्मशास्त्रीय अभ्यासहरूबाट। प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रका प्रतीकहरू अत्यन्त सरल छन्। हामीले आवश्यक

प्रतीकहरू पहिचान गरिसकेका छौं, त्यसैले अब हामी त्यहाँ प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरूकहाँ फर्कनेछौं र तिनीहरूलाई दानिएलको पुस्तक अध्याय दुईका राज्यहरूसित समरेखित गर्नेछौं, किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको सुरुवातद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ।

अनि त्यहाँ सात राजा छन्: पाँच जना पतित भइसकेका छन्, र एक जना छ, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, उसले थोरै समयसम्म रहने पर्छ। अनि त्यो जनावर, जो थियो, र छैन, उही आउँछ हो, र सातैमध्येको हो, अनि विनाशमा जान्छ। अनि तैँले देखेका ती दस सिङहरू दस राजा हुन्, जसले अहिलेसम्म कुनै राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले जनावरसँगै एक घडीका लागि राजाहरूझैं अधिकार प्राप्त गर्छन्। प्रकाश १७:१०-१२।

तेस्रो पदमा, यूहन्ना आत्मिक रूपमा सन् १७९८ मा पुन्याइए। इतिहासको त्यस दृष्टिबिन्दुमा उनलाई पहिले नै पतन भइसकेका पाँच राज्यहरू थिए भनी भनियो। ती राज्यहरू बाबेल, मादी-फारस, यूनान, मूर्तिपूजक रोम र पापल रोम थिए। विलियम मिलरले अध्याय सत्रको यस खण्डलाई उकल गर्न सकेनन्, किनकि उनले पापल रोम मूर्तिपूजक रोमभन्दा भिन्न राज्य हो भन्ने कुरा चित्र सकेनन्। तर यो क्रम प्रकाशको पुस्तकका अध्याय १२ र १३ मा सम्बोधन गरिएको छ, किनकि अध्याय १२ को अजिङ्गरले मूर्तिपूजक रोमलाई प्रतिनिधित्व गरेको थियो, अध्याय १३ मा समुद्रबाट निस्केको पशुले पापतन्त्रलाई जनाउँथ्यो र पृथ्वीको पशु संयुक्त राज्य अमेरिका हो। सिस्टर ह्याइटले यी तीनै पशुहरूलाई अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ता भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। आफ्नो गवाही प्रस्तुत गर्दै उनले राज्यहरूको क्रमलाई पहिचान गर्नुहुन्छ, र त्यो क्रमले हामीले प्रकाशको पुस्तक अध्याय १७ मा गरिरहेका प्रयोगसँग सहमति जनाउँछ।

“ठूलो रातो अजिङ्गर, चितुवासदृश एउटा पशु, र थुमाजस्ता सिङ भएका एउटा पशुका प्रतीकहरू अन्तर्गत, परमेश्वरको व्यवस्थामाथि विशेष रूपमा कुल्चिने र उहाँका जनहरूलाई सताउने पृथ्वीका शासनहरू यूहन्नालाई प्रस्तुत गरिए। यो युद्ध समयको अन्त्यसम्म जारी रहन्छ। पवित्र स्त्री र उनका सन्तानद्वारा प्रतीकित परमेश्वरका जनहरू अत्यन्तै अल्पसंख्यक रूपमा चित्रित गरिएका थिए। अन्तिम दिनहरूमा केवल एक अवशेष मात्र अझै विद्यमान थियो। तिनीहरूको विषयमा यूहन्ना यसरी बोल्छन्, ‘जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, र येशू ख्रीष्टको गवाही राख्छन्।’”

“मूर्तिपूजकताद्वारा, अनि त्यसपछि पोपसत्ताद्वारा, शैतानले पृथ्वीबाट परमेश्वरका विश्वासयोग्य साक्षीहरूलाई मेटाउन अनेक शताब्दीसम्म आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्‍यो। मूर्तिपूजकहरू र पोपपक्षीहरू एउटै अजिङ्गरको आत्माद्वारा प्रेरित थिए। तिनीहरूमा फरक यत्ति मात्र थियो कि, परमेश्वरको सेवा गरेको बहाना गर्दै, पोपसत्ता अझ बढी खतरनाक र निर्दयी शत्रु थियो। रोमनवादको माध्यमद्वारा शैतानले संसारलाई बन्दी बनायो। परमेश्वरको नामधारी मण्डली यस भ्रमको पङ्क्तिमा बगाइयो, र हजार वर्षभन्दा बढी समयसम्म परमेश्वरका जनहरूले अजिङ्गरको क्रोधअन्तर्गत दुःख भोगे। अनि जब पोपसत्ता, आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित भई, सतावटबाट विरत हुन बाध्य भयो, तब यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वर प्रतिध्वनित गर्न र उही निर्दयी तथा ईश्वरनिन्दात्मक कार्यलाई अघि बढाउन उदाउँदै आएको एउटा नयाँ शक्ति देखे। यो शक्ति, जुन मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति हो, थुमाजस्ता सिङहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो।”

“तर भविष्यवाणीको कलमको कठोर रेखाङ्कनले यस शान्तिपूर्ण दृश्यमा एक परिवर्तन प्रकट गर्दछ। थुमाजस्ता सिङ भएका त्यस पशुले अजिङ्गरको स्वरमा बोल्दछ, र ‘आफ्ना सामु रहेको पहिलो पशुको सारा अधिकार प्रयोग गर्दछ।’ भविष्यवाणीले घोषणा गर्दछ कि उसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पशुको एउटा प्रतिमा बनाउनु भनी भन्नेछ, र कि ‘उसले साना र ठूला, धनी र गरीब, स्वतन्त्र र दास, सबैलाई आफ्ना दाहिने हातमा वा आफ्ना निधारमा एउटा छाप ग्रहण गर्न लगाउँछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाम, वा त्यसको नामको संख्या छैन, त्यसले किनबेच गर्न नपाओस्।’ यसरी प्रोटेस्टेन्टवाद पापतन्त्रको पदचिन्हमा हिँड्दछ।” Signs of the Times, November 1, 1899.

अन्तिम अंशको पहिलो अनुच्छेदमा सिस्टर ह्वाइटले अन्यजातीय रोम, पोपीय रोम, र संयुक्त राज्य अमेरिकालाई “पार्थिव सरकारहरू” भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। दोस्रो अनुच्छेदमा उहाँले “अन्यजातीयतामार्फत, र त्यसपछि पोपसत्तामार्फत,” तथा “जब पोपसत्ता, आफ्नो शक्ति गुमाइएपछि, सतावटबाट विरत हुन बाध्य भयो, यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वर प्रतिध्वनित गर्न र उही क्रूर तथा ईशनिन्दात्मक कार्यलाई अघि बढाउन उदय हुँदै गरेको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे” भनेर भन्नुहुँदा ती सरकारहरू क्रमिक थिए भन्ने कुरा पहिचान गर्नुहुन्छ। तथापि, उहाँ त्यहीँ रोकिनुहुन्न, किनकि तेस्रो अनुच्छेदमा उहाँले संयुक्त राज्य अमेरिकाले सम्पूर्ण संसारमाथि अर्को राज्य थोपर्ने थियो भन्ने कुरा पहिचान गर्नुहुन्छ। उहाँ भन्नुहुन्छ, “भेडाजस्ता सीङहरू भएको पशुले अजिङ्गरको स्वरमा बोल्छ, र ‘आफ्नो सामु रहेको पहिलो पशुको सबै अधिकार चलाउँछ।’ भविष्यवाणीले घोषणा गर्छ कि उसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई पशुको एउटा मूर्ति बनाउनु भनी भन्नेछ।”

प्रकाशको पुस्तकका बाह्रौँ र तेह्रौँ अध्यायहरूले मूर्तिपूजक रोम, पोपीय रोम, संयुक्त राज्य अमेरिका, र संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा स्थापित गरिएको पशुको विश्वव्यापी प्रतिमालाई पहिचान गर्छन्। “पशुको प्रतिमा” को परिभाषा भनेको मण्डली र राज्यको संयोजन हो, र समस्त संसारले पशुको प्रतिमा खडा गर्नु, परिभाषाअनुसार, यो कुरा पहिचान गराउँछ कि अन्तिम दिनहरूमा सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि एक-विश्व सरकार बलपूर्वक लादिनेछ। त्यो राज्य एक राज्यसत्ता र एक मण्डलीबाट बनेको हुनेछ, जहाँ मण्डलीले त्यस सम्बन्धमाथि शासन गर्नेछ। प्रकाशको पुस्तकका बाह्रौँ र तेह्रौँ अध्यायहरूले क्रमागत चार राज्यहरूलाई पहिचान गर्छन्, र ती नै राज्यहरू सत्रौँ अध्यायमा, साथै दानिएलको पुस्तकको दोस्रो अध्यायमा पनि प्रस्तुत गरिएका छन्।

१७९८ मा, यूहन्नाले बाइबलको भविष्यवाणीका पहिलो पाँच राज्यहरू पहिले नै पतित भइसकेका थिए, र १७९८ मा त्यस समय एउटा राज्य अस्तित्वमा थियो भन्ने देखे। १७९८ मा आरम्भ भएको बाइबलको भविष्यवाणीको राज्य प्रकाश अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशु थियो, जो थुमाजस्तो भएर आरम्भ हुन्छ, तर अन्ततः अजिङ्गरझैं बोल्न पुग्छ। संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलको भविष्यवाणीको दुई सिङ्ग भएको छैटौँ राज्य हो, जो घातक घाउ प्राप्त गरेको आत्मिक बेबिलोनको पाँचौँ राज्यपछि आउँछ। पाँचौँ राज्य आत्मिक बेबिलोन थियो, जसको पूर्वछाया शाब्दिक बेबिलोनको पहिलो राज्यले दिएको थियो। दुई सिङ्ग भएको छैटौँ राज्यको पूर्वछाया चाँदीका दुई पाखुराहरूले दिएको थियो।

१७९८ मा एउटा राज्य भविष्यमा अझै आउन बाँकी थियो, किनकि १७९८ मा “अर्को अझै आएको छैन।” जब त्यो सातौँ राज्य इतिहासमा आयो, त्यसले केवल “अल्प समय” मात्र “जारी” रहने थियो। पाँचौँ राज्यले घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, छैटौँ राज्यका दुईवटा सिङ्ग थिए, र सातौँ राज्य केवल छोटो अवधिसम्म मात्र जारी रहन्छ। यस खण्डको सन्दर्भले सातौँ राज्य “दश राजाहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ भनी पहिचान गरायो, किनकि जब “दश राजाहरू” एउटा राज्य बन्छन्, तिनीहरूले केवल “एक घडी” मात्र शासन गर्छन्, र एक “घडी” छोटो “अवधि” हो। जब “दश राजाहरू” शासन गर्छन्, तिनीहरूले त्यस “एक घडी” सम्म पशुसँगै मिलेर शासन गर्छन्।

अनि तिमीले देखेका ती दसवटा सिङहरू दस जना राजाहरू हुन्, जसले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले त्यस पशुसँगै एक घडीका लागि राजाहरूझैं अधिकार प्राप्त गर्छन्। प्रकाश १७:१२।

“दश सीङहरू” सातौँ राज्य हुन्, तर तिनीहरूले पशुसँग “एक घण्टा” सम्म सँगसँगै शासन गर्छन्। “एक घण्टा” भनेको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको त्यो अवधि हो, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। तिनीहरू पशुसँग शासन गर्न सहमत हुन्छन्, किनकि प्रधान राजा, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिका, द्वारा तिनीहरू त्यसो गर्न बाध्य पारिएका हुन्छन्। हामीले भर्खर उद्धृत गरेको अंशमा सिस्टर ह्वाइटले परमेश्वरका जनहरूलाई सताउने अन्तिम शक्ति भूमिको पशु हो भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ।

“यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वरलाई प्रतिध्वनित गर्न र त्यही क्रूर तथा ईश्वरनिन्दात्मक कार्यलाई अघि बढाउन उदाउँदै आएको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति—कलीसिया र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति—थुमाजस्ता सिङ्ग भएको एक जना पशुद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो।” Signs of the Times,

November 1, 1899.

बाइबलको भविष्यवाणीको अन्तिम राज्य संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा, झूटा अगमवक्ताका रूपमा, सम्पन्न गरिएको छलद्वारा स्थापित गरिन्छ। त्यो राज्य सन् १७९८ मा थुमाजस्तै रूपमा आरम्भ भयो, तर अन्तिम दिनहरूमा यसले संसारलाई पशुको विश्वव्यापी प्रतिमालाई स्वीकार गर्न बाध्य तुल्याउँछ, जुन परिभाषाअनुसार कलीसिया र राज्यको संयोजन हो, जहाँ त्यस सम्बन्धमा कलीसियाको नियन्त्रण रहन्छ। त्यो राज्यलाई त्रि-आयामी एकताका रूपमा पनि चिनिन्छ।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरू आत्मावादको हात समाउन खाडलपारि आफ्ना हात फैलाउने काममा अग्रणी हुनेछन्; उनीहरू रोमी शक्तिसँग हातेमालो गर्न अतल खाडलमाथि पुग्नेछन्; र यस त्रिविध एकताको प्रभावान्तर्गत, यो देश विवेकका अधिकारहरू कुल्चंदै रोमका पदचिह्नहरूमा हिँड्नेछ।” *The Great Controversy*, 588.

त्रिविध एकता भनेको अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको एकता हो, जसले प्रकाश १६ मा पृथ्वीका राजाहरूका सामु अघि बढेर संसारलाई हार्मागेडोनतर्फ डोर्‍याउँछ।

र मैले भ्यागुताजस्ता तीन अशुद्ध आत्माहरू अजिङ्गरको मुखबाट, पशुको मुखबाट, र झूटा अगमवक्ताको मुखबाट निस्कंदै गरेको देखें। किनकि तिनीहरू दुष्टात्माहरूका आत्माहरू हुन्, जसले चमत्कारहरू गर्छन्, र पृथ्वीका राजाहरू तथा सारा संसारका राजाहरूकहाँ निस्केर जान्छन्, ताकि तिनीहरूलाई सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको त्यस महान् दिनको युद्धका लागि भेला गरून्। प्रकाश 16:13, 14.

“रोमी शक्ति” भनेको पोपसत्ता हो—त्यो जनावर तथा बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, जसले घातक घाउ पाएको थियो। “प्रोटेस्टेन्टहरू” संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधित्व गर्छन्—झूटो अगमवक्ता तथा बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ र अन्तिम राज्य। “आत्मवाद” संयुक्त राष्ट्रसंघ हो—अजिङ्गर तथा त्यो राज्य, जसले जनावरसँग एक घण्टासम्म शासन गर्न सहमति जनाउँछ। यो त्रिपक्षीय एकता त्यो “एक घण्टा” को अवधिमा सम्पन्न हुन्छ, जुन प्रकाश ११ को “महाभूकम्प” को “घण्टा” हो, र यही चाँडै आउन लागेको आइतबार व्यवस्था हो।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई प्रवर्तन गर्ने आदेशद्वारा हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छिन्न पार्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समाउन खाडलपारि आफ्नो हात पसारनेछ, जब त्यसले आत्मावादसँग हातेमालो गर्न अतल गहिराइपारि पुग्नेछ, जब यस त्रिगुणी एकताको प्रभावान्तर्गत हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतान्त्रिक सरकारको रूपमा आफ्नो संविधानको प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपसम्बन्धी मिथ्याताहरू तथा भ्रमहरूको प्रसारका लागि व्यवस्था गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्छौँ कि शैतानका अद्भुत कार्यहरू हुने समय आइपुगेको छ र अन्त्य नजिकै छ।” *Testimonies*, volume 5, 451.

दानिएल अध्याय दुईमा, सुनको शिरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको बाइबलको भविष्यवाणीको पहिलो राज्य, बाबेलले, बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, आत्मिक बाबेलको प्रतीकत्व गर्दछ। मादीहरू र फारसीहरूको द्वैध राज्य—चाँदीका काँध र पाखुराहरू—दानिएल दुईमा बाइबलको भविष्यवाणीको दोस्रो राज्य हो, जसले पृथ्वीबाट निस्केको दुइ-सिङ्गे जनावर, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिका, बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दानिएल दुईको मूर्तिको काँसा, जसले बाइबलको भविष्यवाणीको तेस्रो राज्य ग्रीसलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, त्यसले संयुक्त राष्ट्रसंघलाई, “एक घण्टा” सम्म रहने सातौँ शिरलाई, तथा अजिङ्गर, जनावर र झूटा अगमवक्ताको त्रैध सङ्घमा एउटा स्थान स्वीकार गर्न सहमत हुने त्यसलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

दानियल अध्याय दुईको फलामको राज्य, अर्थात् बाइबलको अगमवाणीको चौथो राज्य, सातमध्ये पर्ने आठौँ राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। शाब्दिक मूर्तिपूजक रोम, चौथो राज्य, आधुनिक रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन मण्डली र राज्यको संयोजनद्वारा संरचित राज्य हो, जहाँ त्यस सम्बन्धमाथि मण्डलीले शासन गर्दछ। त्यो राज्य

स्वभावतः त्रिविध छ, किनकि “दस राजाहरू” का प्रमुख राजा छैटौँ राज्य हो, जुन पृथ्वीको पशु हो। छैटौँ राज्य अहाब हो, जसको विवाह ईजेबेलसँग भएको थियो। आफ्नो त्रिविध एकतामा प्रतिनिधित्व गरिँदा छैटौँ राज्य आधुनिक रोम हो, जसको अघि पाँचौँ राज्य—अर्थात् पोपीय रोम—थियो, र जसको अघि मूर्तिपूजक रोमको चौथो राज्य थियो।

मिलरवादीहरूले रोमलाई केवल चौथो र अन्तिम राज्यको रूपमा मात्र देखे। तिनीहरूले यसको स्वभाव दुईगुणात्मक थियो भनी पहिचान गरे, तर त्यसपछि आउने अर्को कुनै सांसारिक राज्य देख्न सकेनन्। चौथो राज्य मूर्तिपूजक रोम थियो, जसको पछि पाँचौँ राज्य अर्थात् पोपीय रोम आयो, र त्यसको पछि छैटौँ राज्य अर्थात् आधुनिक रोम आएको छ। छैटौँ राज्य रोमी प्रकटिहरूका तीन रूपमध्ये तेस्रो हो।

अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रैध एकता दुवै आधुनिक रोम हो र साथै ठूलो बाबेल पनि हो, जसको घातक घाउ निको पारिएको छ। संयुक्त राज्य अमेरिका, संयुक्त राष्ट्रसंघ र टायरकी वेश्या आठौँ तथा अन्तिम राज्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर तिनीहरू तीनै जना छैटौँ राज्यको त्यस त्रैध एकताका सहयोगीहरू हुन्, जुन “मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध गर्न” उठ्ने अन्तिम शक्ति हो।

संयुक्त राज्य अमेरिका छैटौँ राज्यको एक-तिहाइ हो। त्रिपक्षीय सङ्घको एक अंशको रूपमा संयुक्त राष्ट्रसंघ पनि छैटौँ राज्यको एक-तिहाइ हो, र पोपसत्ता पनि छैटौँ राज्यको एक-तिहाइ हो। यस तहमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संख्या छ, र संयुक्त राष्ट्रसंघको संख्या छ, अनि पोपसत्ताको संख्या पनि छ। त्रिपक्षीय सङ्घले मानिसको संख्या, अर्थात् “पापको मानिस”, लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र त्यसको संख्या छ-छ-छ हो।

यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, उसले त्यस पशुको संख्या गणना गरिोस्; किनकि त्यो मानिसको संख्या हो; र उसको संख्या छ सय छयासी हो। प्रकाश 13:18।

छैटौँ र अन्तिम पृथक् राज्य संयुक्त राज्य अमेरिका हो, तर त्यसले संसारलाई छल गर्छ, किनकि त्यो झूटा अगमवक्ता हो।

र उसले आफ्नो सामु पहिलो पशुको सबै अधिकार प्रयोग गर्दछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको उपासना गर्न लगाउँछ, जसको घातक घाउ निको पारिएको थियो। अनि उसले महान् चिन्हहरू देखाउँछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूकै सामु उसले स्वर्गबाट पृथ्वीमाथि आगो झारिदिन्छ, र ती चमत्कारहरूद्वारा, जो पशुको सामु गर्न उसलाई शक्ति दिइएको थियो, उसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल गर्दछ; र पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई भन्दछ कि तिनीहरूले त्यस पशुको एउटा मूर्ति बनाऊन्, जसलाई तरवारले घाउ पारेको थियो, तापनि त्यो बाँचेको थियो। प्रकाश 13:12-14।

“त्यसको सामुनि भएको पहिलो जनावरको शक्ति” ले सन् ४९६ मा क्लोभिसबाट आरम्भ भएर युरोपका राजाहरूले पोपसत्तालाई दिएको शक्तिलाई जनाउँछ। संयुक्त राज्यले आफ्नो सैन्य सामर्थ्य, र त्यससँगै आफ्नो आर्थिक सामर्थ्यद्वारा संसारलाई छल्लु र बाध्य पार्छ। संयुक्त राज्यले आइतवार-उपासनाको कार्यान्वयनद्वारा संसारलाई पोपसत्ताको आराधना गर्न बाध्य पार्छ। संयुक्त राज्यले आगो, (सन्देशको एक प्रतीक) स्वर्गबाट तल झारेर, महान् अचम्मका कार्यहरू गर्दछ; अर्थात् त्यो इन्फर्मेसन सुपर-हाइवे मार्फत सम्पन्न गरिन्छ, जसले मस्तिष्क-धोवन र प्रचार-प्रसारको पूर्ण विकासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जो सम्मोहनको आधुनिक अभिव्यक्ति हो। इस्लामद्वारा पृथ्वीमाथि ल्याइएको चर्कदो संकटका कारण, जब तिनीहरूले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउने आफ्नो भूमिका पूरा गरिरहेका हुन्छन्, संसार चर्च र राज्यको संयोजनबाट बनेको, अर्थात् अजिङ्गर, जनावर र झूटा अगमवक्ताले मिलेर बनेको विश्वव्यापी प्रणालीलाई स्वीकार गर्न धोखा दिइन्छ।

जब प्रकाश १३ को अठारौँ पदले भन्छ, “पशुको संख्या गन,” त्यो संख्या ती तीन शक्तिहरू हुन्, जो एकसाथ आएर छैटौँ र अन्तिम राज्यको गठन गर्छन्। जब ६६६ को त्यो राज्य स्थापित गरिनेछ, तब यो त्यस भविष्यवाणीपूर्ण पहेलीको परिपूर्ति हुनेछ कि आठौँ राजा सातमध्येबाट हो। त्यो भविष्यवाणीपूर्ण पहेली त्यस सत्यको एक अंश हो, जुन यहूदाको कुलको सिंहले येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई उद्घाटित गर्नुहुँदा उद्घाटित हुन्छ।

यसै कारण अन्तिम राज्यको त्यो रहस्य, जो त्रिविध छैटौँ राज्य हो, जो आत्मिक बेबिलोन पनि हो, जो प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षसम्म बिसिँइएको थियो, र जो आधुनिक रोम हो, र जो सारा संसारभरि फैलिएको पशुको मूर्ति पनि हो—जसको पूर्वछाया पहिलो राज्य बेबिलोन र मूर्तिपूजक रोमको चौथो राज्यद्वारा दिइएको थियो—त्यसको यो परिचयद्वारा दुईपटक साक्षी दिइएको छ कि “बुद्धिमान्”हरूले नै यस सत्यलाई बुझ्नेछन्; किनकि 666 को रहस्य तिनीहरूमाथि आधारित छ जससँग बुद्धि छ, जसरी आठौँ राजा सातजनामध्येको हो भन्ने रहस्य पनि त्यस्तै छ।

यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, त्यसले पशुको संख्या गणना गरोस्; किनकि यो मानिसको संख्या हो; र उसको संख्या छ सय छयासठ्ठी हो। प्रकाश 13:18।

र यहाँ बुद्धि भएको मन यही हो। ती सातवटा शिर सातवटा पर्वतहरू हुन्, जसमा ती स्त्री बस्छे। प्रकाश १७:९।

येशू ख्रीष्टको प्रकाशको अनमुद्रण दुष्टहरूले होइन, तर “ज्ञानी”हरूले बुझ्दछन्। प्रकाशको पुस्तकमा उल्लिखित बुद्धिका दुवै सन्दर्भ ती मानिसहरूको विषयमा हुन् जससँग “समझ” छ, र “ज्ञानी”हरूले बुझ्ने कुरा भनेको “ज्ञानको वृद्धि” हो। “ज्ञानको वृद्धि”, अर्थात् येशू ख्रीष्टको प्रकाश, त्यो प्रकाशन हो कि आठौँ राज्य, जो 666 को त्रिविध राज्य हो, दानियेल अध्याय दुईमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि अन्तिम दिनहरूमा मिलरको सपनाका रत्नहरू दस गुणा बढी उज्ज्वल भएर चम्कनु पर्नेछ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“प्रकाशमा परमेश्वरका गहिरा कुराहरू चित्रित गरिएका छन्। यसका प्रेरित पृष्ठहरूलाई दिइएको यही नाम, ‘प्रकाश,’ ले नै यो एउटा मोहर लगाइएको पुस्तक हो भन्ने कथनको खण्डन गर्दछ। प्रकाश भनेको प्रकट गरिएको कुरा हो। प्रभु स्वयंले यस पुस्तकमा समाविष्ट रहस्यहरू आफ्ना सेवकलाई प्रकट गर्नुभयो, र उहाँको अभिप्राय यही हो कि ती सबैको अध्ययनका लागि खुला रहून्। यसको सत्यहरू यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा बाँचिरहेकाहरूलाई मात्र नभई यूहन्नाको दिनहरूमा बाँचिरहेकाहरूलाई पनि सम्बोधन गरिएका छन्। यस अगमवाणीमा चित्रित गरिएका केही दृश्यहरू बितिसकेका छन्, केही अहिले भइरहेका छन्; केहीले अन्धकारका शक्तिहरू र स्वर्गका राजकुमारबीचको महान् संघर्षको अन्त्यलाई दृष्टिगोचर गराउँछन्, र केहीले नयाँ बनाइएकी पृथ्वीमा उद्धार पाएकाहरूका विजयहरू र आनन्दहरू प्रकट गर्छन्।”

“प्रकाशको पुस्तकमा भएका प्रत्येक प्रतीकको अर्थ तिनीहरूले व्याख्या गर्न सक्दैनन् भन्ने कारणले, त्यसमा निहित सत्यको अर्थ जान्ने प्रयत्नमा यस पुस्तकको खोजी गर्नु तिनीहरूका लागि निरर्थक छ भनी कसैले पनि नठानोस्। जसले यी रहस्यहरू यूहन्नालाई प्रकट गर्नुभयो, उहाँले सत्यको परिश्रमी खोजीकर्तालाई स्वर्गीय कुराहरूको पूर्वस्वाद दिनुहुनेछ। जसका हृदयहरू सत्य ग्रहण गर्न खुला छन्, तिनीहरूलाई यसको शिक्षाहरू बुझ्न समर्थ बनाइनेछ, र ‘यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्ने र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्ने’हरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको आशिष् तिनीहरूलाई प्रदान गरिनेछ।”

“प्रकाशको पुस्तकमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्रित हुन्छन् र अन्त्यमा पुग्छन्। यहाँ दानियेलको पुस्तकको परिपूरक भाग छ। एउटा भविष्यवाणी हो; अर्को प्रकाश हो। जुन पुस्तकमा मोहोर लगाइएको थियो, त्यो प्रकाशको पुस्तक होइन, तर अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित दानियेलको भविष्यवाणीको त्यो अंश हो। स्वर्गदूतले आज्ञा दिए, ‘तर हे दानियेल, तिमीले यी वचनहरू बन्द गर, र अन्त्यको समयसम्म पुस्तकमा मोहोर लगाऊ।’ दानियेल 12:4।” प्रेरितहरूका काम, 584, 585.